

**Rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009
om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll
av export, överföring, förmedling och transitering av
produkter med dubbla användningsområden**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖR-
ORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 133,

med beaktande av kommissionens förslag, och
av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 1334/2000 av den 22 juni 2000 om
upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export av pro-
dukter och teknik med dubbla användningsområden har ändrats flera
gångar på väsentliga punkter. Eftersom ytterligare ändringar ska
göras bör det av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) Produkter med dubbla användningsområden (inbegripet pro-
gramvara och teknik) bör omfattas av en effektiv kontroll vid export
från Europeiska gemenskapen.

(3) Ett effektivt gemensamt system för kontroll av export av pro-
dukter med dubbla användningsområden är nödvändigt för att säker-
ställa att medlemsstaternas internationella förpliktelser och ansvar,
särskilt vad gäller icke-spridning samt Europeiska unionens (EU)
internationella förpliktelser och ansvar, uppfylls.

(4) Ett gemensamt kontrollsystem och en harmoniserad politik för
tillämpning och övervakning i alla medlemsstater är en förutsättning
för att skapa fri rörlighet inom gemenskapen för produkter med
dubbla användningsområden.

(5) Ansvaret för att fatta beslut om individuella, globala eller
nationella generella exporttillstånd, om tillstånd för förmedlings-
tjänster, om transitering av icke-gemenskapsprodukter med dubbla
användningsområden eller om tillstånd för överföring inom gemen-
skapen av produkter med dubbla användningsområden som förteck-
nas i bilaga IV [1055] ligger hos de nationella myndigheterna. Natio-
nella bestämmelser och beslut som rör export av produkter med
dubbla användningsområden måste antas inom ramen för den gemen-
samma handelspolitiken och i synnerhet rådets förordning (EEG) nr
2603/69 av den 20 december 1969 om upprättandet av gemensamma
exportregler.

(6) Beslut om att uppdatera den gemensamma förteckningen över produkter med dubbla användningsområden som omfattas av exportkontroll måste stämma överens med de skyldigheter och åtaganden som medlemsstaterna har godtagit som medlemmar i de relevanta internationella icke-spridningssystemen och överenskommelserna om exportkontroll eller genom ratificering av relevanta internationella fördrag.

(7) Gemensamma förteckningar över produkter med dubbla användningsområden, destinationer och riktlinjer är väsentliga inslag i en effektiv ordning för exportkontroll.

(8) Överföring av programvara och teknik med hjälp av elektroniska medier, telefax eller telefon till destinationer utanför gemenskapen bör också kontrolleras.

(9) Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt frågor som gäller återexport och slutanvändning.

(10) Den 22 september 1998 undertecknade företrädare för medlemsstaterna och Europeiska kommissionen tilläggsprotokoll till respektive avtal om säkerhetskontroll mellan medlemsstaterna, Europeiska atomenergigemenskapen och Internationella atomenergiorganet, vilka bland andra åtgärder ålägger medlemsstaterna att tillhandahålla uppgifter om särskild utrustning och icke-nukleärt material.

(11) Gemenskapen har antagit en samling tullbestämmelser som återfinns i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (TFH III:1 [101] o.f.) (nedan kallad *tullkodex*), och i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om genomförande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [501] o.f.) i vilka bland annat fastställs bestämmelser om export och återexport av varor. Ingenting i denna förordning inskränker eventuella bemyndiganden som har beviljats i kraft av och i enlighet med gemenskapens tullkodex och dess tillämpningsföreskrifter.

(12) I enlighet med och inom ramen för artikel 30 i fördraget och i avvaktan på en högre harmoniseringsgrad förbehåller medlemsstaterna sig rätten att genomföra kontroll av överföringar av vissa produkter med dubbla användningsområden inom gemenskapen i syfte att skydda allmän ordning eller säkerhet. Om dessa kontroller har samband med effektiviteten i kontrollerna av export från gemenskapen, bör de regelbundet ses över av rådet.

(13) För att säkerställa en korrekt tillämpning av denna förordning bör varje medlemsstat vidta åtgärder som ger de behöriga myndigheterna nödvändiga befogenheter.

(14) EU:s stats- och regeringschefer antog i juni 2003 en handlingsplan om icke-spridning av massförstörelsevapen (handlingsplanen från Thessaloniki). Denna handlingsplan kompletterades med EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003 (EU:s strategi mot massförstörelsevapen). I enlighet med kapitel III i denna strategi mot

spridning av massförstörelsevapen måste Europeiska unionen använda alla sina instrument för att förebygga, avskräcka, stoppa och om möjligt eliminera spridningsprogram som inger oro på global nivå. I punkt 30.A.4 i det kapitlet hänvisas det särskilt till att stärka politik och praxis för exportkontroll.

(15) Enligt Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540, som antogs den 28 april 2004, ska alla stater vidta och genomdriva kraftfulla åtgärder i syfte att införa inhemska kontroller för att förhindra spridningen av kärnvapen och kemiska och biologiska vapen samt bärare av dessa, inbegripet genom att införa lämpliga kontroller av material med koppling till dessa, och att de därför bland annat ska införa kontroller av transitering och förmedling. Material som är kopplade till dessa vapen är material, utrustning och teknik som omfattas av tillämpliga multilaterala fördrag och överenskommelser, eller som tas upp i nationella kontrollförteckningar, och som kan användas för att utforma, utveckla, producera eller använda kärnvapen och kemiska och biologiska vapen samt bärare av dessa.

(16) Denna förordning omfattar produkter som endast passerar genom gemenskapens territorium, dvs. sådan produkter som inte hänförs till någon annan godkänd tullbehandling eller användning än förfarandet för extern transitering eller som endast placeras i en frizon eller ett frilager och för vilka inga uppgifter behöver noteras i en godkänd lagerbokföring. Det bör därför fastställas en möjlighet för medlemsstaternas myndigheter att från fall till fall förbjuda transitering av icke-gemenskapsprodukter med dubbla användningsområden, om de har rimliga skäl att på grundval av underrättelser eller andra källor misstänka att produkterna helt eller delvis är eller kan vara avsedda för spridning av massförstörelsevapen eller bärare av dessa.

(17) Det bör också införas kontroller av tillhandahållandet av förmedlingstjänster när förmedlaren har informerats av de behöriga nationella myndigheterna eller har kännedom om att dessa tjänster kan leda till produktion eller leverans av massförstörelsevapen i ett tredjeland.

(18) Det är önskvärt att enhetlig och konsekvent tillämpning av kontrollerna uppnås i hela EU, för att kunna främja säkerheten i EU och internationellt samt för att få lika villkor för exportörerna i EU. Det är därför lämpligt att, i enlighet med rekommendationerna i handlingsplanen från Thessaloniki och uppmaningarna i EU:s strategi mot massförstörelsevapen, öka omfattningen av samråden mellan medlemsstaterna innan ett exporttillstånd beviljas. En av fördelarna med detta tillvägagångssätt skulle till exempel vara en garanti för att en medlemsstats väsentliga säkerhetsintressen inte hotas av export från en annan medlemsstat. Större konvergens när det gäller villkoren för genomförandet av nationella kontroller av produkter med dubbla användningsområden som inte förtecknas i denna förordning och harmonisering av villkoren för användning av de olika typer av tillstånd som får beviljas enligt denna förordning, skulle medföra en mer

Produkter med dubbla användningsområden [1001]

enhetlig och konsekvent tillämpning av kontrollerna. En förbättring av definitionen av immateriella överföringar av teknik, så att den även omfattar tillgängliggörande av teknik som är underkastad kontroll till personer som befinner sig utanför EU, skulle bidra till insatserna för att främja säkerheten. Ytterligare anpassning av bestämmelserna om utbyte av känslig information mellan medlemsstaterna till bestämmelserna i internationella exportkontrollsystem, särskilt genom att möjligheten att införa säkra elektroniska system för utbyte av information mellan medlemsstaterna föreskrivs, skulle också bidra till detta.

(19) Varje medlemsstat bör själv fastställa tillämpliga effektiva, proportionella och avskräckande påföljder vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I – Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

[1001] Genom denna förordning upprättas en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden.

Artikel 2

[1002] I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *produkter med dubbla användningsområden*: produkter, inbegripet programvara och teknik, som kan användas för både civila och militära ändamål, samt alla varor som kan användas både för icke-explosiva ändamål och för att på något sätt bidra vid tillverkning av kärnvapen eller andra kärnladdningar.

2. *export*: ska innebära

i) ett exportförfarande i den mening som avses i artikel 161 i förordning (EEG) nr 2913/92 (gemenskapens tullkodex) (TFH III:1 [261]),

ii) återexport i den mening som avses i artikel 182 (TFH III:1 [282]) i gemenskapens tullkodex, med undantag för produkter som transiteras och

iii) överföring av programvara eller teknik med hjälp av elektroniska medier, inklusive telefax, telefon, e-post eller andra elektroniska medel, till en destination utanför Europeiska gemenskapen; detta inbegriper att programvaran och tekniken görs tillgänglig i elektronisk form till juridiska och fysiska personer och partnerskap utanför gemenskapen. Export omfattar också muntlig överföring av teknik när tekniken beskrivs i telefon.

3. *exportör*: varje fysisk eller juridisk person eller partnerskap

i) på vars vägnar en exportdeklaration upprättas, dvs. den person som vid tidpunkten för deklarationens godkännande har ett avtal med mottagaren i tredjeland och som har befogenhet att besluta om att föra ut produkten ur gemenskapens tullområde. Om inget exportavtal har ingåtts eller om kontraktssinnehavaren inte agerar för egen räkning ska exportören vara den person som har befogenheten att besluta om att föra ut produkten ur gemenskapens tullområde,

ii) som beslutar att överföra eller göra tillgänglig programvara eller teknik med hjälp av elektroniska medier inklusive telefax, telefon, e-post eller andra elektroniska medel till en destination utanför gemenskapen.

När förfoganderätten över produkterna med dubbla användningsområden innehåses av en person som är etablerad utanför gemenskapen enligt det avtal på vilket exporten grundas, ska den avtalslutande part som är etablerad i gemenskapen anses vara exportör.

4. *exportdeklaration*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt begär att få hänföra produkter med dubbla användningsområden till ett exportförfarande.

5. *förmedlingstjänster*:

– förhandling eller organisering av transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av produkter med dubbla användningsområden från ett tredjeland till något annat tredjeland, eller

– försäljning eller inköp av produkter med dubbla användningsområden som befinner sig i tredjeländer för överföring till något annat tredjeland.

I denna förordning undantas endast tillhandahållande av stödtjänster från denna definition. Med stödtjänster avses transport, finansiella tjänster, försäkring eller återförsäkring samt allmän reklam eller säljfrämjande åtgärder.

6. *förmedlare*: varje fysisk eller juridisk person eller partnerskap som är bosatt eller etablerat i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen och som tillhandahåller tjänster verksamhet som definieras i punkt 5 från till ett tredjelands territorium.

7. *transitering*: transport av icke-gemenskapsprodukter med dubbla användningsområden som förs in i och passerar genom gemenskapens tullområde för leverans till en destination utanför gemenskapen.

8. *individuellt exporttillstånd*: ett tillstånd som beviljas en bestämd exportör för en slutanvändare eller mottagare i ett tredjeland och som omfattar en eller flera produkter med dubbla användningsområden.

9. *unionens generella exporttillstånd*: ett exporttillstånd för export till vissa destinationsländer som är tillgängligt för alla exportörer som uppfyller villkoren för användning av detta tillstånd enligt bilagorna IIa–IIc [1052–1052 E].

10. *globalt exporttillstånd*: ett tillstånd som beviljas en bestämd exportör för en typ eller kategori av produkt med dubbla användningsområden och som kan gälla export till en eller flera angivna slutanvändare och/eller i ett eller flera angivna tredjeländer.

11. *nationellt generellt exporttillstånd*: ett exporttillstånd som beviljas i enlighet med artikel 9.2 och definieras genom nationell lagstiftning i enlighet med artikel 9 i denna förordning och bilaga IIIc [1054] till denna förordning.

12. *Europeiska unionens tullområde*: det område som avses i artikel 3 i gemenskapens tullkodex (TFH III:1 [103]).

13. *icke-gemenskapsprodukter med dubbla användningsområden*: produkter som har status som icke-gemenskapsvaror i den mening som avses i artikel 4.8 i gemenskapens tullkodex (TFH III:1 [104]). *Förordning 1232/2011*.

Kapitel II – Räckvidd

Artikel 3

[1003] 1. Tillstånd ska krävas för export av de produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga I [1051].

2. I enlighet med artikel 4 eller 8 kan det även krävas tillstånd för export till alla eller vissa destinationer av vissa produkter med dubbla användningsområden som inte förtecknas i bilaga I.

Artikel 4

[1004] 1. Tillstånd ska krävas för export av produkter med dubbla användningsområden som inte förtecknas i bilaga I [1051] om exportören har informerats av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där han är etablerad om att produkterna i fråga helt eller delvis är eller kan vara avsedda för användning i samband med utveckling, produktion, hantering, bruk, underhåll, lagring, detektion, identifiering eller spridning av kemiska eller biologiska vapen eller kärnvapen eller andra kärnladdningar, eller utveckling, produktion, underhåll eller lagring av missiler som är i stånd att bära sådana vapen.

2. Tillstånd ska också krävas för export av produkter med dubbla användningsområden som inte förtecknas i bilaga I om landet som köper dem eller bestämmelslandet är föremål för ett vapenembargo som har införts genom ett beslut eller en gemensam ståndpunkt som har antagits av rådet eller genom ett beslut av Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) eller ett vapenembargo som har beslutats i en bindande resolution från Förenta nationernas säkerhetsråd och om exportören har informerats av de myndigheter som avses i punkt 1 om att produkterna i fråga helt eller delvis är eller kan vara avsedda för militär slutanvändning. I denna punkt avses med *militär slutanvändning*

a) införlivande med militära produkter som ingår i medlemsstaternas militära förteckning,

b) användning av tillverknings-, provnings- eller analysutrustning och komponenter till sådan utrustning för att utveckla, tillverka eller underhålla militära produkter som ingår i ovan nämnda förteckning,

c) användning av icke-färdigtillverkade produkter i en anläggning för att tillverka militära produkter som ingår i ovan nämnda förteckning.

3. Tillstånd ska också krävas för export av produkter med dubbla användningsområden som inte förtecknas i bilaga I om exportören har underrättats av de myndigheter som avses i punkt 1 om att produkterna i fråga helt eller delvis är eller kan vara avsedda att användas som delar av eller komponenter till militära produkter som förtecknas i den nationella militära förteckningen och som har exporterats från medlemsstatens territorium utan tillstånd eller i strid med ett tillstånd enligt medlemsstatens nationella lagstiftning.

4. Om en exportör känner till att de produkter med dubbla användningsområden som han avser att exportera och som inte förtecknas i bilaga I, helt eller delvis är avsedda för någon av de användningar som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska han underrätta de myndigheter som avses i punkt 1, som ska besluta om det är lämpligt att kräva tillstånd för exporten.

5. En medlemsstat får anta eller behålla nationell lagstiftning om tillståndskrav för export av produkter med dubbla användningsområden som inte förtecknas i bilaga I om exportören har anledning att misstänka att produkterna är eller kan tänkas vara, i sin helhet eller delvis, avsedda för någon av de användningar som anges i punkt 1.

6. En medlemsstat som enligt punkterna 1–5 beslutar att export av en produkt med dubbla användningsområden som inte förtecknas i bilaga I ska omfattas av ett tillståndskrav ska vid behov informera de övriga medlemsstaterna och kommissionen. De övriga medlemsstaterna ska på vederbörligt sätt beakta denna information och ska informera sina tullförvaltningar och andra relevanta nationella myndigheter.

7. Bestämmelserna i artikel 13.1, 13.2 och 13.5–13.7 ska gälla för fall som rör produkter med dubbla användningsområden som inte förtecknas i bilaga I.

8. Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas rätt att vidta nationella åtgärder enligt artikel 11 i förordning (EEG) nr 2603/69. *Förordning 1232/2011.*

Artikel 5

[1005] 1. Tillstånd ska krävas för förmedlingstjänster som avser produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga I [1051] om förmedlaren har informerats av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där han är bosatt eller etablerad om att produkterna i fråga helt eller delvis är eller kan vara avsedda för någon av de användningar som anges i artikel 4.1. Om en förmedlare känner till att de produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga I, för vilka han planerar förmedlingstjänster, helt eller delvis är avsedda för någon av de användningar som anges i artikel 4.1, ska han underrätta de behöriga myndigheterna som ska fatta beslut om huruvida det är lämpligt att dessa förmedlingstjänster omfattas av tillstånd.

2. En medlemsstat får utvidga tillämpningen av punkt 1 till produkter med dubbla användningsområden som inte tas upp i förteckningen för användningar som anges i artikel 4.1 samt till produkter med dubbla användningsområden för militära slutanvändningar och bestämmelseländer som anges i artikel 4.2.

3. En medlemsstat får anta eller behålla nationell lagstiftning om tillståndskrav för förmedling av produkter med dubbla användningsområden, om förmedlaren har anledning att misstänka att produkterna är eller kan vara avsedda för någon av de användningar som anges i artikel 4.1.

4. Bestämmelserna i artikel 8.2, 8.3 och 8.4 ska tillämpas på de nationella åtgärder som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

Artikel 6

[1006] 1. Transitering av icke-gemenskapsprodukter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga I [1051] får förbjudas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där transiteringen äger rum, om produkterna helt eller delvis är eller kan vara avsedda för användningar som anges i artikel 4.1. När medlemsstaterna fattar beslut om ett sådant förbud, ska de beakta de skyldigheter och åtaganden som de har godkänt som parter i internationella fördrag, eller som medlemmar i internationella icke-spridningssystem.

2. Innan beslut fattas om huruvida en transitering ska förbjudas får en medlemsstat föreskriva att de behöriga myndigheterna i enskilda fall får införa tillståndskrav för den specifika transiteringen av produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga I, om produkterna helt eller delvis är eller kan vara avsedda för användningar som anges i artikel 4.1.

3. En medlemsstat får utvidga tillämpningen av punkt 1 till produkter med dubbla användningsområden som inte tas upp i förteckningen, för användningar som anges i artikel 4.1 och till produkter med dubbla användningsområden för militära slutanvändningar och bestämmelseländer som anges i artikel 4.2.

4. Bestämmelserna i artikel 8.2, 8.3 och 8.4 ska tillämpas på sådana nationella åtgärder som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

Artikel 7

[1007] Denna förordning är inte tillämplig på tillhandahållande av tjänster eller överföring av teknik om tillhandahållandet eller överföringen förutsätter att personer förflyttar sig över gränser mellan länder.

Artikel 8

[1008] 1. En medlemsstat får med hänsyn till den allmänna säkerheten eller till de mänskliga rättigheterna förbjuda eller kräva tillstånd för export av produkter med dubbla användningsområden som inte förtecknas i bilaga I [1051].

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla varje åtgärd som vidtagits enligt punkt 1 omedelbart efter det att den vidtagits och ange de exakta skälen till åtgärden.

3. Medlemsstaterna ska också till kommissionen omedelbart anmäla varje ändring av åtgärder som vidtagits enligt punkt 1.

4. Kommissionen ska offentliggöra de åtgärder som anmälts till den enligt punkterna 2 och 3 i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

Kapitel III – Exporttillstånd och tillstånd för förmedlingstjänster

Artikel 9

[1009] 1. Unionens generella exporttillstånd för viss export enligt bilagorna IIa–IIIf [1052–1052 E] inrättas genom denna förordning.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där exportören är etablerad får förbjuda exportören att använda sådana tillstånd om det föreligger skäligen grundad misstanke om exportörens förmåga att följa villkoren för ett sådant tillstånd eller en föreskrift i lagstiftningen om exportkontroll.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utbyta information om exportörer som fråntagits rätten att använda unionens generella exporttillstånd, såvida de inte fastställer att exportören inte kommer att försöka exportera produkter med dubbla användningsområden genom en annan medlemsstat. Det system som avses i artikel 19.4 ska användas för detta ändamål.

2. För all annan export som kräver tillstånd enligt denna förordning ska ett sådant tillstånd beviljas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där exportören är etablerad. Med förbehåll för begränsningen i punkt 4 kan tillståndet vara ett individuellt, ett globalt eller ett generellt tillstånd.

Alla tillstånd ska gälla i hela gemenskapen.

Exportörerna ska förse de behöriga myndigheterna med all relevant information som krävs för deras ansökningar om individuellt och globalt exporttillstånd, så att de nationella behöriga myndigheterna får fullständig information, särskilt om slutanvändaren, bestämmandelandet och den exporterade produktens slutanvändning. Tillståndet får vid behov omfattas av krav på slutanvändarintyg.

3. Medlemsstaterna ska behandla ansökningar om individuella eller globala tillstånd inom en tidsfrist som ska fastställas i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis.

4. Nationella generella exporttillstånd ska

a) inte omfatta produkter som förtecknas i del 2 i bilaga IIg [1052 F],

b) definieras i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis. De får användas av alla exportörer som är etablerade eller bosatta i den medlemsstat som utfärdar dessa tillstånd, om de uppfyller de krav som fastställs i denna förordning och i den kompletterande nationella lagstiftningen. De ska utfärdas i enlighet med vad som anges i bilaga IIIc [1054]. De ska utfärdas i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis.

Medlemsstaterna ska omedelbart meddela kommissionen alla nationella generella exporttillstånd som utfärdas eller ändras. Kommissionen ska offentliggöra dessa meddelanden i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

c) inte användas om exportören har informerats av sina myndigheter att produkterna i fråga helt eller delvis är eller kan vara avsedda för sådan användning som avses i artikel 4.1 och 4.3 eller i artikel 4.2 i ett land som är föremål för ett vapenembargo i enlighet med ett beslut eller en gemensam ståndpunkt som antagits av rådet eller ett beslut av OSSE eller ett vapenembargo som införts genom en bindande resolution från Förenta nationernas säkerhetsråd eller om exportören känner till att produkterna är avsedda för ovan nämnda användning.

5. Medlemsstaterna ska i sin respektive nationella lagstiftning behålla eller införa möjligheten att bevilja ett globalt exporttillstånd.

6. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med en förteckning över de myndigheter som har befogenhet att

a) bevilja exporttillstånd för produkter med dubbla användningsområden,

b) besluta om att förbjuda transitering av icke-gemenskapsprodukter med dubbla användningsområden i enlighet med denna förordning.

Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över dessa myndigheter i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*. Förordning 1232/2011.

Artikel 10

[1010] 1. Tillstånd för förmedlingstjänster i enlighet med denna förordning ska beviljas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där förmedlaren är bosatt eller etablerad. Dessa tillstånd ska beviljas för en bestämd kvantitet specifika produkter som flyttas mellan två eller flera tredjeländer. Var produkterna befinner sig i ursprungstredjelandet, slutanvändaren och dennes exakta belägenhet ska anges tydligt. Tillstånden ska vara giltiga i hela Europeiska gemenskapen.

2. Förmedlarna ska förse de behöriga myndigheterna med all relevant information som krävs för ansökan om tillstånd för förmedlingstjänster i enlighet med denna förordning, särskilt uppgifter om var produkterna med dubbla användningsområden befinner sig i ursprungstredjelandet, en tydlig beskrivning av produkterna och uppgift om de berörda kvantiteterna, tredje parter som är involverade i transaktionen, bestämmelsetredjelandet, slutanvändaren i det landet och exakt var denne befinner sig.

3. Medlemsstaterna ska behandla ansökningar om tillstånd för förmedlingstjänster inom en tidsfrist som ska fastställas i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis.

4. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med en förteckning över de myndigheter som bemyndigats att bevilja tillstånd för förmedlingstjänster i enlighet med denna förordning. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över dessa myndigheter i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 11

[1011] 1. Om produkter med dubbla användningsområden, för vilka en ansökan om individuellt tillstånd har lämnats in för export till en destination som inte förtecknas i bilaga IIa [1052] eller till alla destinationer när det är fråga om de produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga IV [1055], befinner sig i eller kommer att befinna sig i en eller flera medlemsstater andra än den där ansökan har lämnats in, ska detta anges i ansökan. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där ansökan om tillstånd har lämnats in ska omedelbart samråda med de behöriga myndigheterna i den eller de berörda medlemsstaterna och förse dem med relevant information. Den eller de medlemsstater som konsulteras ska inom tio arbetsdagar framföra eventuella invändningar mot beviljandet av ett sådant tillstånd, vilka ska vara bindande för den medlemsstat där ansökan har lämnats in.

Om inga invändningar har tagits emot inom tio arbetsdagar ska den eller de konsulterade medlemsstaterna anses inte ha några invändningar.

I undantagsfall får varje konsulterad medlemsstat begära en förlängning av tiodagarsperioden. En sådan förlängning får emellertid inte överskrida 30 arbetsdagar.

2. Om en export kan strida mot en medlemsstats grundläggande säkerhetsintressen, får den staten begära att en annan medlemsstat inte beviljar ett exporttillstånd eller, om tillstånd redan har beviljats, att det återkallas, tillfälligt upphävs eller ändras. Den medlemsstat som tar emot en sådan begäran ska omedelbart inleda samråd av icke-bindande natur med den begärande medlemsstaten, vilket ska avslutas inom tio arbetsdagar. Om den anmodade medlemsstaten beslutar att bevilja tillstånd ska den anmäla detta till kommissionen och övriga medlemsstater med hjälp av det elektroniska system som nämns i artikel 13.6. *Förordning 1232/2011*.

Artikel 12

[1012] 1. Vid beslut om beviljande av ett individuellt eller globalt exporttillstånd eller beviljande av tillstånd till förmedlingstjänster enligt denna förordning ska medlemsstaterna beakta alla relevanta aspekter inbegripet

a) de förpliktelser och åtaganden de har accepterat i egenskap av medlemmar i de relevanta internationella icke-spridningssystemen och överenskommelserna om exportkontroll eller genom ratificeringen av relevanta internationella fördrag,

b) sina förpliktelser enligt de sanktioner som införts ett beslut eller en gemensam ståndpunkt som antagits av rådet eller genom ett beslut av OSSE eller genom en bindande resolution från FN:s säkerhetsråd,

c) nationella utrikes- och säkerhetspolitiska aspekter, inbegripet de som täcks av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp av den 8 december 2008 om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel,

d) den avsedda slutanvändningen och risken för omdirigering.

2. När medlemsstaterna bedömer en ansökan om ett globalt exporttillstånd ska de utöver kriterierna i punkt 1 även beakta huruvida exportören tillämpar proportionella och tillräckliga åtgärder och förfaranden i syfte att se till att bestämmelserna och målen i denna förordning och de krav och villkor som gäller för tillståndet iakttas. *Förordning 1232/2011*.

Artikel 13

[1013] 1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får i enlighet med denna förordning vägra att bevilja exporttillstånd och får återkalla, tillfälligt upphäva eller ändra ett exporttillstånd som de en gång har beviljat. När de vägrar, återkallar, tillfälligt upphäver eller avsevärt begränsar ett exporttillstånd eller när de har beslutat att avsedd export inte ska tillåtas, ska de behöriga myndigheterna anmäla detta till de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen och delge dem relevant information. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat tillfälligt har upphävt ett exporttillstånd ska den slutliga bedömningen överlämnas till medlemsstaterna och kommissionen när perioden för det tillfälliga upphävandet löper ut.

2. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska se över avslag på tillstånd som anmälts enligt punkt 1 inom tre år efter det att de har anmälts och återkalla, ändra eller förlänga dem. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska så snart som möjligt anmäla resultatet av översynen till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna och till kommissionen. Avslag som inte återkallas ska fortsätta att gälla.

3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska utan dröjsmål till medlemsstaterna och kommissionen anmäla beslut om att förbjuda en transitering av produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga I [1051], vilket fattats i enlighet med artikel 6. Dessa anmälningar ska innehålla all relevant information, inbegripet produktens klassificering, dess tekniska parametrar, bestämmandeland och slutanvändare.

4. Punkterna 1 och 2 ska också tillämpas på tillstånd till förmedlingstjänster.

5. Innan en behörig myndighet i en medlemsstat, som fattar beslut i enlighet med denna förordning, beviljar ett tillstånd för export eller förmedlingstjänster eller beslutar om en transitering, ska de undersöka alla giltiga beslut om avslag eller beslut om att förbjuda en transitering av produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga I, vilka fattats i enlighet med denna förordning, för att ta reda på om ett tillstånd eller en transitering har avslagits av de behöriga myndigheterna i en eller flera medlemsstater för en i allt väsentligt identisk transaktion (vilket innebär en produkt med i allt väsentligt identiska parametrar eller tekniska egenskaper för samma slutanvändare eller mottagare). Den ska först samråda med de behöriga myndigheterna i den eller de medlemsstater som utfärdade dessa avslag eller beslut om att förbjuda transitering enligt punkterna 1 och 3. Om den behöriga myndigheten i medlemsstaten efter dessa samråd beslutar att bevilja ett tillstånd eller tillåta en transitering, ska den meddela de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna och kommissionen och lämna all relevant information för att förklara beslutet.

6. Alla anmälningar som krävs enligt denna artikel ska göras via säkra elektroniska medel, inbegripet det system som avses i artikel 19.4.

7. All information som utbyts i enlighet med bestämmelserna i denna artikel ska överensstämma med bestämmelserna i artikel 19.3, 19.4 och 19.6 om informationens konfidentiella karaktär. *Förordning 1232/2011.*

Produkter med dubbla användningsområden [1014]

Artikel 14

[1014] 1. Alla individuella och globala exporttillstånd och tillstånd för förmedlingstjänster ska utfärdas skriftligen eller via elektroniska medel på formulär som minst innehåller alla de uppgifter och i den ordning som anges i förlagorna i bilagorna IIIa [1053] och IIIb [1053 A].

2. På exportörernas begäran ska globala exporttillstånd som innehåller kvantitativa begränsningar delas upp.

Kapitel IV – Uppdatering av förteckningen över produkter med dubbla användningsområden

Artikel 15

[1015] 1. Förteckningen över produkter med dubbla användningsområden i bilaga I [1051] ska uppdateras i enlighet med de relevanta skyldigheter och åtaganden samt ändringar av dessa som medlemsstaterna har godtagit som medlemmar i de internationella icke-spridningssystemen och överenskommelserna om exportkontroll eller genom ratificering av relevanta internationella fördrag.

2. Bilaga IV [1055], som är en underavdelning av bilaga I, ska uppdateras med beaktande av artikel 30 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, dvs. medlemsstaternas intressen i fråga om allmän ordning och allmän säkerhet.

Kapitel V – Tullförfaranden

Artikel 16

[1016] 1. Vid fullgörandet av formaliteterna för export av produkter med dubbla användningsområden vid det tullkontor som ansvarar för handläggningen av exportdeklarationen ska exportören framlägga bevis för att nödvändigt exporttillstånd har erhållits.

2. Exportören får anmodas att av varje dokument som framläggs som bevis tillhandahålla en översättning till ett officiellt språk i den medlemsstat där exportdeklarationen uppvisas.

3. En medlemsstat får även, utan att det påverkar befogenheter som den tilldelats i kraft av och i enlighet med gemenskapens tullkodex, för en period som inte överstiger de perioder som avses i punkt 4 avbryta förfarandet för export från dess territorium eller, vid behov, på annat sätt förhindra att de produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga I [1051] och som omfattas av ett giltigt exporttillstånd lämnar gemenskapen via dess territorium, om den har anledning att misstänka att

a) relevant information inte beaktades när tillståndet beviljades, eller

b) omständigheterna har ändrats väsentligt sedan tillståndet beviljades.

4. I det fall som avses i punkt 3 ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som beviljade exporttillståndet omedelbart konsulteras så att de kan vidta åtgärder enligt artikel 13.1. Om sådana behöriga myndigheter beslutar att låta tillståndet fortsätta att gälla ska de svara inom tio arbetsdagar, som på deras begäran kan förlängas till 30 arbetsdagar under särskilda omständigheter. I sådant fall eller om svar inte erhålls inom tio eller trettio dagar ska produkterna med dubbla användningsområden omedelbart frigöras. Den medlemsstat som beviljade tillståndet ska meddela de övriga medlemsstaterna och kommissionen.

Artikel 17

[1017] 1. Medlemsstaterna får besluta att tullformaliteterna för export av produkter med dubbla användningsområden endast får fullgöras vid tullkontor som bemyndigats för detta ändamål.

2. De medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som anges i punkt 1 ska informera kommissionen om de tullkontor som bemyndigats. Kommissionen ska offentliggöra dessa uppgifter i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 18

[1018] Bestämmelserna i artikel 843 samt 912a–912g i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1356] samt [1426 A–1426 G]) ska tillämpas på de restriktioner som gäller för export, återexport och utförsel från tullområdet av produkter med dubbla användningsområden för vilka exporttillstånd krävs enligt denna förordning.

Kapitel VI – Administrativt samarbete

Artikel 19

[1019] 1. I samarbete med kommissionen ska medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att upprätta ett direkt samarbete och informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna, särskilt för att undanröja risken för att eventuella skillnader vid tillämpningen av exportkontroller av produkter med dubbla användningsområden leder till omläggning av handeln, vilket skulle kunna skapa svårigheter för en eller flera medlemsstater.

2. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att upprätta ett direkt samarbete och informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna, i syfte att öka effektiviteten av gemenskapsordningen för kontroll av export. Denna information får omfatta

a) uppgifter om exportörer som genom nationella sanktioner fråntagits rätten att använda nationella generella exporttillstånd eller unionens generella exporttillstånd,

b) uppgifter om känsliga slutanvändare, om aktörer som deltar i misstänkt upphandlingsverksamhet och, om sådana uppgifter är tillgängliga, om transportvägar.

Produkter med dubbla användningsområden [1020]

3. Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (TFH IV [8551] o.f.), särskilt bestämmelserna om uppgifters konfidentiella karaktär, ska gälla i tillämpliga delar utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23 i den här förordningen.

4. Ett säkert och krypterat system för informationsutbyte mellan medlemsstaterna, och i tillämpliga fall kommissionen, ska upprättas av kommissionen i samråd med den samordningsgrupp för produkter med dubbla användningsområden som inrättats enligt artikel 23. Europaparlamentet ska informeras om systemets budget, utveckling, provisoriska och slutgiltiga installationer och funktion samt nätverkskostnader.

5. De medlemsstater där exportörerna och förmedlarna är bosatta eller etablerade, ska ansvara för att tillhandahålla vägledning till dessa. Kommissionen och rådet får också tillhandahålla vägledning och/eller rekommendationer om bästa praxis för de frågor som avses i denna förordning.

6. Behandlingen av personuppgifter ska genomföras i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter. *Förordning 1232/2011.*

Kapitel VII – Kontrollåtgärder

Artikel 20

[1020] 1. Exportörer av produkter med dubbla användningsområden ska föra detaljerade register eller förteckningar över sin export i enlighet med gällande nationell lagstiftning eller praxis i respektive medlemsstat. Sådana register eller förteckningar ska särskilt innefatta kommersiella dokument såsom fakturor, godsspecifikationer och transportdokument och andra leveransdokument som är tillräckligt detaljerade för att man ska kunna utläsa

- a) beskrivningen av produkterna med dubbla användningsområden,
- b) kvantiteten produkter med dubbla användningsområden,
- c) exportörens respektive mottagarens namn och adress,
- d) slutanvändning och slutanvändare av produkterna med dubbla användningsområden, om detta är känt.

2. I enlighet med gällande nationell lagstiftning eller praxis i respektive medlemsstat ska förmedlare föra register eller förteckningar över förmedlingstjänster som ligger inom tillämpningsområdet för artikel 5, så att de på begäran kan styrka beskrivningen av de varor med dubbla användningsområden som varit föremål för förmedlingstjänster, under vilken period produkterna varit föremål för sådana tjänster, deras bestämmelseort och vilka länder som är berörda av de förmedlingstjänsterna.

3. De register eller förteckningar och dokument som avses i punkterna 1 och 2 ska bevaras i minst tre år från utgången av det kalenderår under vilket exporten ägde rum eller förmedlingstjänsterna tillhandahölls. De ska på begäran framläggas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där exportören är etablerad eller där förmedlaren är etablerad eller bosatt.

Artikel 21

[1021] För att säkerställa en korrekt tillämpning av denna förordning ska varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att göra det möjligt för dess behöriga myndigheter att

a) inhämta information om varje order eller transaktion som inbegriper produkter med dubbla användningsområden,

b) fastställa att exportkontrollåtgärderna tillämpas korrekt, vilket särskilt får inbegripa rätt till tillträde till lokaler som tillhör personer som berörs av en exporttransaktion eller förmedlare som tillhandahåller förmedlingstjänster under de omständigheter som anges i artikel 5.

Kapitel VIII – Övriga bestämmelser och internationellt samarbete

Artikel 22

[1022] 1. Tillstånd ska krävas för överföring inom gemenskapen av de produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga IV [1055]. Produkter som förtecknas i del 2 av bilaga IV får inte omfattas av ett generellt tillstånd.

2. En medlemsstat får föreskriva ett tillståndskrav för överföring av andra produkter med dubbla användningsområden från sitt territorium till en annan medlemsstat i sådana fall då vid tidpunkten för överföringen

– operatören vet att de berörda produkternas slutdestination är belägen utanför gemenskapen,

– det i den medlemsstat från vilken produkterna ska överföras krävs tillstånd i enlighet med artiklarna 3, 4 eller 8 för export av dessa produkter till den slutdestinationen och sådan export direkt från medlemsstatens territorium inte har tillåtits genom ett generellt tillstånd eller ett globalt tillstånd,

– produkterna inte ska genomgå någon behandling eller bearbetning enligt definitionen i artikel 24 i gemenskapens tullkodex (TFH III:1 [124]) i den medlemsstat till vilken de ska överföras.

Produkter med dubbla användningsområden [1022]

3. Ansökan om tillstånd för överföring ska lämnas in i den medlemsstat från vilken produkterna med dubbla användningsområden ska överföras.

4. I sådana fall då den därpå följande exporten av produkter med dubbla användningsområden redan har godkänts av den medlemsstat från vilken produkterna ska överföras, genom de samrådsförfaranden som avses i artikel 11, ska tillstånd för överföring omedelbart utfärdas till aktören, om inte omständigheterna har förändrats väsentligt.

5. En medlemsstat som antar en lagstiftning som föreskriver ett sådant krav ska informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om de åtgärder den har vidtagit. Kommissionen ska offentliggöra denna information i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. De åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 får inte innebära kontroller vid gemenskapens inre gränser, utan endast kontroller som utförs som en del av de normala kontrollförfaranden som tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt inom hela gemenskapens territorium.

7. Tillämpningen av de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 får aldrig leda till att överföring från en medlemsstat till en annan underkastas mer restriktiva villkor än export av samma produkter till tredjeländer.

8. Dokument och underlag rörande överföringar inom gemenskapen av de produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga I [1051] ska arkiveras i minst tre år från utgången av det kalenderår då överföringen utfördes och ska på begäran uppvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat från vilken dessa produkter överfördes.

9. En medlemsstat får, för varje överföring inom gemenskapen från den medlemsstaten av produkter som förtecknas i bilaga I, kategori 5, del 2, men som inte finns förtecknade i bilaga IV, genom nationell lagstiftning kräva att ytterligare uppgifter om dessa produkter ska tillhandahållas behöriga myndigheter i den medlemsstaten.

10. I de relevanta kommersiella dokument som avser överföring inom gemenskapen av produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga I ska det tydligt anges att produkterna omfattas av kontroll vid export från gemenskapen. Relevanta kommersiella dokument ska särskilt omfatta alla försäljningskontrakt, orderbekräftelser, fakturor eller leveransavier.

Artikel 23

[1023] 1. En samordningsgrupp för produkter med dubbla användningsområden, med en företrädare för kommissionen som ordförande ska inrättas. Varje medlemsstat ska utse en företrädare till samordningsgruppen.

Gruppen ska granska alla frågor som avser tillämpningen av denna förordning, vilka kan tas upp antingen av ordföranden eller av en medlemsstats företrädare.

2. Ordföranden för samordningsgruppen för produkter med dubbla användningsområden eller samordningsgruppen ska, när den anser det nödvändigt, konsultera de exportörer, förmedlare och andra relevanta aktörer som berörs av denna förordning.

3. Kommissionen ska lägga fram en årlig rapport inför Europaparlamentet om den verksamhet som bedrivits, de undersökningar som gjorts och de samråd som hållits av samordningsgruppen för produkter med dubbla användningsområden och rapporten ska omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar. *Förordning 1232/2011.*

Artikel 24

[1024] Varje medlemsstat ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av samtliga bestämmelser i denna förordning. Den ska särskilt fastställa påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning eller av de bestämmelser som antas för dess tillämpning. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 25

[1025] 1. Varje medlemsstat ska informera kommissionen om de lagar och andra författningar som antas för genomförandet av denna förordning, inbegripet de åtgärder som avses i artikel 24. Kommissionen ska vidarebefordra dessa uppgifter till de övriga medlemsstaterna.

2. Vart tredje år ska kommissionen se över genomförandet av denna förordning och för Europaparlamentet och rådet lägga fram en heltäckande rapport om genomförandet med bedömning av genomförandets konsekvenser, vilken kan innehålla ändringsförslag. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med alla relevanta uppgifter som den behöver för att utarbeta denna rapport.

3. De särskilda avsnitten i rapporten ska behandla:

a) samordningsgruppen för produkter med dubbla användningsområden och dennas verksamhet. Uppgifter som kommissionen ger om undersökningar och samråd av samordningsgruppen för produkter med dubbla användningsområden ska behandlas som konfidentiella i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1049/2001. Uppgifterna

Produkter med dubbla användningsområden [1025 A]

ska under alla omständigheter anses konfidentiella om det är troligt att deras offentliggörande avsevärt skadar den part som har lämnat dem eller den som är upphovet till dem.

b) genomförandet av artikel 19.4, och ska rapportera om hur långt man kommit med installeringen av det säkra och krypterade system för utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen,

c) genomförandet av artikel 15.1,

d) genomförandet av artikel 15.2,

e) utförlig information om vilka åtgärder medlemsstaterna vidtagit i enlighet med artikel 24 och anmält till kommissionen i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

4. Senast den 31 december 2013 ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport med utvärdering av genomförandet av denna förordning, varvid särskild uppmärksamhet ska ägnas genomförandet av bilaga IIb [1052 A], unionens generella exporttillstånd nr EU002, och rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag avsett att ändra denna förordning, framför allt beträffande sändningar av lågt värde. *Förordning 1232/2011*.

Artikel 25a

[1025 A] Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i överenskommelser om ömsesidigt administrativt bistånd eller protokoll avseende tullfrågor, vilka ingåtts mellan unionen och tredjeländer, får rådet bemyndiga kommissionen att förhandla om avtal med tredjeländer om ömsesidigt erkännande av exportkontroller avseende sådana produkter med dubbla användningsområden som omfattas av denna förordning, särskilt för att avskaffa krav på tillstånd för återexport inom unionens territorium. Sådana förhandlingar ska föras i enlighet med de förfaranden som fastställs i artikel 207.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, beroende på vad som är lämpligt. *Förordning 1232/2011*.

Artikel 26

[1026] Denna förordning påverkar inte tillämpningen av

– artikel 296 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

– fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

Artikel 27

[1027] Förordning (EG) nr 1334/2000 ska upphöra att gälla med verkan från den 27 augusti 2009.

De ansökningar om exporttillstånd som lämnas in före den 27 augusti 2009 ska dock fortsätta att omfattas av de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 1334/2000.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI [1057].

Artikel 28

[1028] Denna förordning träder i kraft 90 dagar efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 134, den 29 maj 2009.

**Förordning
428/2009 om
produkter med
dubbla använd-
ningsområden
[1027]**

3:18 a

Ändring nr 32
till TFH V:3

3:18 b